

werpen, waren eind '42 bijna evenveel ingezet in de oorlog met Japan als in die met Duitsland en Italië.

★

Hoeveel krachten de defensie aanvankelijk ook vergde, de Amerikanen bleven offensief denken. De slagschepen van de *Pacific Fleet* waren uitgeschakeld, maar niet de zeven vliegekampschepen (Japan had er tien), niet de meeste kruisers, torpedobootjagers en onderzeeboten. Al in februari en maart gingen lichte Amerikaanse zeestrijdkrachten brutaalweg tot aanvalsacties over in de gebieden van de Gilbert- en de Marshall-eilanden. Veel hadden die niet om het lijf maar de desbetreffende communicatie's waren de Amerikaanse publieke opinie bijzonder welkom: Amerika viel aan!

Er was toen al een spectaculairdere actie in studie die, zo werd vertrouwd, de Amerikaanse publieke opinie zou bemoedigen en aan het moreel der Japanners een zware slag zou toebrengen: een luchtbombardement van Tokio. Het was een plan van de staf van admiraal King. Moeilijk uitvoerbaar! De Amerikaanse marine zou met haar vliegekampschepen minstens 800 km uit de kust van Japan moeten blijven en de marine had geen bommenwerpers welke die afstand zouden kunnen afleggen – men besloot, het er op te wagen met bommenwerpers van het leger, *B-25's*, *Mitchells*. Die zouden evenwel niet kunnen terugkeren naar het ene vliegekampschip vanwaar ze zouden zijn opgestegen (dat vliegekampschip zou zich met een tweede, dat de gehele operatie dekte, zo spoedig mogelijk weer van Japan moeten verwijderen), maar zouden moeten doorvliegen om ergens op het vasteland van Azië te landen. De Sowjet-Unie, bevreesd haar door Japan gerespecteerde neutraliteit in gevaar te brengen, weigerde begrijpelijkerwijs medewerking, maar Tsjiang Kai-sjek stelde in zijn gebied een aantal vliegvelden ter beschikking die evenwel niet ver lagen van punten welke in handen waren van de Japanners.

Het gevolg van al deze voorbereidingen was dat op 18 april volslagen onverwachts zestien *Mitchells* (meer had men niet van het vliegdek van het betrokken vliegekampschip kunnen laten starten) boven Tokio verschenen en er hun bommen afwierpen. '*The extent to which the Japanese were surprised by this attack from the air was*', zo noteerde enige tijd later de Nederlandse tolk van de Nederlandse legatie te Tokio die van het uitbreken van de oorlog af geïnterneerd was in het legatiecomplex,